

השבת של רבי נחמן מברסלב

אזכרון נצח מוריני ר' ישראל צבי כהר אבסר כן ר' אייזיק שלמה, זי"ע א"א
ג'ה ג'ה ג'ה נחמן מאומן זככות לכל פיוסות טוב אפי"ו וא"י

שמחת תורה

אוצר היראה
וצון, כד

הסתלקות משה רבינו...

העיקר הוא הרצון, שצריך האדם להרגיל את עצמו לכסוף ולהשתוקק ולהתגעגע, בכל עת, לה' יתברך ולתורתו ולמצותיו, ולהשתדל תמיד שיהיה לו רצונות טובים חזקים דקדושה, ויכסוף רק לעשות רצונו יתברך באמת.

ואם, אף על פי כן, אינו זוכה לזה, מה לעשות ויתגבר לבלי להפסיק ולבטל הרצון, חס-ושלום. רק יתגבר ברצונות וכסופים חזקים ביותר לה' יתברך, כי העיקר הוא הרצון.

ועיקר התכלית הטוב של הנשמה הקדושה, הוא שתזכה שיהיה לה רצונות חזקים כל כך לה' יתברך, עד שתזכה להכלל ברעוא דרעוין, רצון שברצונות, שזהו השלמות והמעלה העליונה מכל המעלות, עד שמה רבינו עליו השלום, שהוא מבחר המין האנושי ורבן של כל הנביאים והצדיקים והחסידיים, זכה הוא בשעת הסתלקותו להכלל ברעוא דרעוין, כמבואר בזוהר הקדוש.

נמצא ששלמות הרצון הוא גבוה מן הכל. וכל עיקר התכלית של כל התורה והמצוות שהם אחדות אחד עם משה רבינו, עליו השלום, הוא לזכות לשלמות הרצון, שהוא בחינת רעוא דרעוין, שלשם נסתלק משה כנ"ל.

לעיני כל ישראל - בראשית ...

[לקוטי הלכות - בית הכנסת ה' - כ"ח]

וזהו בחינת הסמיכות: לעיני כל ישראל - בראשית.

כי רשי"י פירש על: לעיני כל ישראל שהוא מה שנשאו לבו לשבר את הלוחות לעיני כל ישראל, וה' יתברך הודה לדבריו וכו', עיין שם.

ובאמת שבירת הלוחות הוא פליאה גדולה. ואם ישראל חטאו מה שחטאו, מה ענין לשבר לוחות קדושות כאלה, ומה ענין התיקון בזה, עד שה' יתברך שבחו כל כך, ואמר לו: **ישר כחך ששברת** (בבא בתרא כ"ד).

והתורה מסיימת שבח משה בזה ששיבר הלוחות לעיניהם, שזהו בחינת **לעיני כל ישראל** כנ"ל, שנראה שעשה בזה תיקון נפלא ודבר גדול מאד.

ולכאורה, יתפלא האדם מה ענין התיקון הזה. אך על פי הנ"ל, אפשר למצוא איזה רמז בזה.

כי **שבירת הלוחות והאותיות פרחו למעלה**, זהו בחינת שמה רבינו,

ועל כן, עשה משה תיקון גדול על ידי שבירת הלוחות שהוא בחינת הסתלקות הדעת בבחינת שכחה. דהיינו שסילק השגתו, כאילו לא קיבל את התורה כלל, רק הוא איש פשוט לגמרי ומקבל חיות רק מקיום העולם קודם מתן תורה, שהוא בחינת חסד חניס, ובזה היה מחיה ומקיים כל ישראל אף על פי שחטאו ועשו מה שעשו, כי על ידי החסד חניס שממשיך הצדיק על ידי פשיטותו דייקא, על ידי זה דייקא מחיה את כל הפשוטים וכל החוטאים וכל הנופלים שבעולם, וכמובן ומבואר בהתורה הנ"ל.

ועל פי זה, מחובר ומקושר היטב סיום התורה בהתחלתה, שהוא לעיני כל ישראל בראשית וכו'. כי לעיני כל ישראל, זהו בחינת שבירת הלוחות, שהוא הסתלקות המוחין, שמסלק הצדיק מעצמו המוחין בכל פעם, ונעשה איש פשוט, שאז מחיה את עצמו בהחסד חניס, שבו נברא העולם וכו' כנ"ל שזהו בחינת בראשית ברא אלקים וכו'.

כי בריאת העולם היה בחסד חניס, שזהו הדרך לארץ ישראל, כמו שפירש רש"י שם, וכנ"ל.

מספר חיי מוהר"ן:
מקום לידתו וישיבתו
ונסיעותיו וטלסוליו, קי"ד

סיפור

ויהי היום, בשנת תק"ס, ראה רבינו, זכרונו לברכה, במקום שראה, והשיג במקום שהשיג, שהוא צריך לקבוע דירתו בקהלת זלטיפליע.

ובאותו השנה בסופו בראש חדש אלול, עשה נשואין לבתו אדיל הנ"ל, והחתונה היתה בחמלניק, והיה שם על החתונה, עם כל בני ביתו כנהוג. ועל החתונה, היתה אמו הצדקת מרת פיגא, זכרונה לברכה. וראתה בעת החופה, את הבעל שם טוב, זכרונו לברכה, כי היא היתה צדקת בעלת רוח הקודש, וכל הצדיקים היו מחזיקים אותה לבעלת רוח הקודש ולבעלת השגה גדולה, ובפרט אחיה הצדיקים המפורסמים היינו הרב הקדוש מסדלקיב והרב הקדוש מורנו רבי ברוך, זכרונו לברכה, כולם החזיקו אותה כאחת מן הנביאות.

ואז, באותה העת, תיכף אחר החתונה הנ"ל, נשתדך רבינו, זכרונו לברכה, עם בתו מרת מרים, זכרונה לברכה, עם הרב החסיד המפורסם מורנו ליבוש, זכרונו לברכה, אב בית דין דקהלת קודש וואלטשיסק.

כשראה שישראל חטאו ופגמו כל כך, והקטרוג גדול כל כך על שזה סמוך שקבלנו את התורה באותות נוראות כאלה **בקולות וברקים** וכו' ובתוך חופתם קלקלו כל כך, וכמו שהפליגו רז"ל בזה ואמרו: **עלובה כלה שזינתה בתוך חופתה** וכו' (שבת פרק ח' ע"ב).

על כן, התחכם משה רבינו, וסילק השגתו לגמרי, כאילו לא קיבל את התורה כלל, שזהו בחינת שבירת לוחות, ששבר את הלוחות בידי, עד שנסתלקו אותיות התורה למעלה, שזהו בחינת הסתלקות השגת התורה, ובזה הוריד את עצמו משה רבינו לבחינת **פשיטות לגמרי**, כאילו הוא איש פשוט ממש, שאינו יודע שום השגה כלל, וכאלו לא קיבל את התורה כלל.

ומאחר שנעשה איש פשוט, החיה את עצמו רק בהחסד חניס שהיה

מקיים את העולם קודם מתן תורה, ובזה החיה וקיים את כל ישראל וכל העולם התלוי בהם, על ידי החסד חניס הזה, שיש לו כח לקיים העולם, אפילו בעת שחוטאים לפניו מאד, רחמנא ליצלו, והכל על ידי כח הצדיק האמת, בחינת משה שמסלק השגתו ועושה את עצמו כאילו הוא איש פשוט ממש, שזהו בחינת שבירת הלוחות, שהוא בחינת הסתלקות ההשגה כנ"ל (עיין לקוטי מוהר"ן א', ע"ח).

כי כשהצדיק מסלק השגתו, ונעשה איש פשוט, זהו בחינת שכחה שמשכח מעצמו ההשגה הראשונה בכוונה, ומסלקה מדעתו, כאילו לא השיג כלל, והכל כדי שיבא להשגה גבוה יותר, ובזה מחיה כל הפשוטים וכל הנופלים שבעולם וכנ"ל.

וזהו בחינת שבירת לוחות שהוא בחינת שכחה, כמו שאמרו רבותינו ז"ל (עירובין כ"ד) **אלמלא לא נשתברו הלוחות לא היתה השכחה בעולם**. וכמו ששמענו מפי אדמו"ר ז"ל שיחה נפלאה בענין זה שמצד זה השכחה הוא מעלה גדולה אצלו וכו' עיין שם.

⊙ ובחזירתו מהחנות הנ"ל, עם כל בני ביתו, הלך ונסע עמהם תיכף לזלאטיפאליע, ונכנס להעיר בלי שום ידיעה מאנשי הקהילה, כי לא שאל את פיהם מקודם כלל, רק שכר לו דירה עם וקבע דירתו שם פתאום. אבל, אף על פי כן, קבלו אותו אנשי הקהילה בכבוד גדול.

⊙ ובראש השנה, נתקבצו שם אצלו אנשים רבים, בערך מאה אנשים ויותר, והוא זכרונו לברכה, לא הכין בשבילם כלל, כי היה בעצמו כאורח שם, כי נכנס שם סמוך לראש השנה מאד. וקבלו אנשי הקהילה, את כל האורחים אצלם, בכבוד גדול, והפצירו לרבינו, זכרונו לברכה, שיכנס לבית הכנסת הגדול דשם, עם כל אנשיו, להתפלל; כי הוא מקום רחב וטוב לפניו להתפלל שם, עם כל אנשיו, והתפלל שם עמהם בראש השנה ויום כפור, ומסרו לו שהוא יצוה הכל, שיתנהג כרצונו, הן בענייני בעלי תפלות ותוקעים וכיוצא, וישב שם בשלוח בימים הנוראים.

אוצר היראה צדיק, א'

⊕ צדיק ⊕

אור זרוע לצדיק ולישרי לב שמחה:
מגדל עז שם ה' בו ירוץ צדיק ונשגב:
⊕ הצדיק האמת, שהוא בחינת משה, שהוא כולו טוב, יש לו כח למצא הטוב, היינו הנקודות טובות, בכל אחד מישראל, אפילו במושעי ישראל, ובונה מזה בחינת משכן. (לקוטי הלכות - השכמת הבוקר א' - אות ד').

אוצר היראה תמימות, ג'

⊕ תמימות ⊕

⊕ עיקר דרך התשובה, שמקבלין מהצדיק האמת בעת פשיטותו, הוא רק להתנהג בתמימות ובפשיטות, באמת ובאמונה שלמה, בלי שום חכמות כלל, ולבקש תמיד מה' יתברך רק מתנת חינוך.

⊕ וגם זה רק בכח וזכות הצדיקי אמת, שזוכין להמשיך האוצר מתנת חינוך בעולם, בעת פשיטותם.
⊕ כי עיקר קבלת התורה, הוא על ידי תמימות ופשיטות, בבחינת ביטולה של תורה זהו קיומה, וכמאמר רבותינו ז"ל: אין התורה מתקיימת אלא במי שמשים עצמו כאינו יודע, וכאשר

ראינו מצדיקי אמת, שהיו אומרים לפעמים שאינם יודעים כלל, ואחר כך תכף, על ידי בחינת אינו יודע, זכו להשיג ולגלות נפלאות, ותכף אחר כך, אמרו שוב הפעם שאינם יודעים כלל, וכן היה פעמים הרבה אין מספר.

⊕ כי כן הדרך, כי העיקר היא תמימות ופשיטות ואמונה, בחינת אינו יודע, ועל ידי זה דיקא זוכין למוחין שלמים שהם חכמה אמתית, ואחר כך על ידי זה זוכין להמשיך דרכי התמימות ביותר, כי זה עיקר החכמה להמשיך דרכי התמימות באמת...

⊕ שיחות הר"ן ⊕

אות צ"ח

⊕ אמירת תהלים, מעלה גדולה - כאילו אמרם דוד המלך בעצמו - כי הוא אמרם ברוח הקודש, והרוח הקודש מונח בתוך התיבות; וכשאומרם, הוא מעורר ברוח פיו, את הרוח הקודש, עד שנחשב כאילו אמרם דוד המלך, עליו השלום, בעצמו.

אחינו בית ישראל

על מנת להמשיך ולקיים הוצאת העלון, כולנו צריכים להקפיד ולהקפיד תרומה על השבון בנק הדואר

מספר 7-2255-89

"אין צדקה נחשבת כמו צדקה הדפוס"
"אצלי לא מפסידיים, למי שאני לוקח, אני נוהג"

תזכו למצוות...

⊕ והוא מסוגל מאד, לרפאות החולה, להיות לו בטחון רק על השם יתברך, שעל ידי אמירת תהלים יושיעו ה'. והבטחון הוא בחינת משענת, כמו שהאדם נשען על המטה, כן הוא נשען על הבטחון, שבוטח שיושיעו ה'; כמו שאמר דוד (תהלים יח-ט): **ויהי ה' למשען לי**; ועל כן, על ידי זה, נתרפא החולה, כמו שכתוב (שמות כא-ט): **אם יקום והתהלך בחוץ על משענתו ונקח**.

⊕ וזה בחינת (ישעיה יא-א): **ויצא חטר מגזע ישי**, הנאמר על משיח שהוא דוד בחינת (איכה ד-כ): **רוח אפינו משיח ה'.**

⊕ וזה בחינת (פסחים סח זהר א קיד: קלה): **עתידין צדיקים שיחיו מתים על ידי המשענת**, בחינת: **ואיש משענתו בידו**, בחינת: **ונתת המשענת על פני הנער** עד כאן (כל זה לא נכתב בשלמות, וחסר הרוב. רק מה שנתפס במוח קצת נכתב) ...

מספר אבי הנחל ב' מכתב קל"ג

✍ מכתב ✍

✍ בודאי, יהיה לטובה אמיתית ונצחית, כל רגע ורגע שתלמוד בספריו הקדושים.

✍ ואסור לגלות דיבורים כאלה, למי שליבו חלוק מהם, שלא יחלוק יותר, חס ושלום.

✍ שום לבך היטב, לדברי הצדיק, אף על פי כן, האמת הוא כן, כי האמת הוא אחד, ושפת אמת תכון לעד.

✍ לפי התנוצצות מעט האמת שבלבך, ראוי לך לדלג על ההרים, לרוץ אל מקור האמת כזה, ואם היה מעבר לים היה ראוי לך לעבור הים בשבילו, מכל שכן כי לא רחוקה ממך הדרך, והנה יש הרבה לדבר בזה, אך אין הזמן מספיק.

נצות המבוארות נכות, יב"ג

✍ עצות ✍

✍ ענין הושענא רבה ושמחת תורה מבואר בלקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ע"ד בתורה רומה על השמים.

✍ שמיני עצרת הוא בחינת תיקון המשפט. היינו המשפט שאדם עורך לעצמו, ומתבונן היטב אם הוא נוהג כהוגן בכל מידותיו ומעשיו. גם ההודאה במשפט ה', היינו האמונה האמתית שה' יתברך נוהג בצדק ובישר בכל משפטיו והנהגותיו, והאמונה שכל מה שה' יתברך מסבב עם האדם הוא בודאי לטובה גדולה בגשמיות וברוחניות, זה עיקר תיקון המשפט.

✍ כך מבואר בלקוטי הלכות, הלכות ראש חודש, הלכה ו' סעיף י"א. ועל ידי זה זוכים לתיקון הברית.

לקוטי תפילות ב' ה' סימן קל"ו

✍ תפילה ✍

✍ ובזכות קדושת שמיני עצרת הקדוש, תזכנו לתיקון המשפט דקדושה, ועל ידי זה תצילנו תמיד מפגם הברית וממקרה לילה, חס ושלום, ותהיה הטיפה הקדושה נקלטת ונעצרת בקדושה גדולה כרצונך הטוב, ולא תהא נשחתת, חס ושלום, לעולם.

✍ ותשמרנו ותצילנו מרבנים ודיינים שאינם הגונים, ותבטל כחם וממשלתם מן העולם.

✍ חוסה עלינו כרוב רחמיק, וזכנו שיהיה לנו ולכל ישראל רבנים ודיינים כשרים שיעמידו הדת על תלו, וידונו דין אמת לאמתו, באופן שנוכה לתיקון המשפט באמת, ונוכה לתיקון הברית בשלמות בכל הבחינות באמת כרצונך הטוב.

✍ רחם עלינו למען שמך, ומלא כל משאלותינו לטובה, **אם כבנים אם כעבדים אם כבנים רחמנו כרחם אב על בנים, ואם כעבדים עינינו לך תלויות, עד שתחננו ותוציא כאור משפטנו איום קדוש...**

והג שמחה

מוקדש לרפואה שלמה של: **אביה לאה בת אסתר** ולעילוי נשמת:

מרדכי זכריה בן פנחס, ז"ל (ה"ג)

